

Heinrich Pestalozzi – Părintele educației moderne

"Învățarea prin cap, mâna și inimă"

Născut la Zurich în 1746 unde a trăit 22 de ani, Pestalozzi a deschis un institut împotriva sărăciei la Neuhof , după ce a dăduse faliment ca întreprinzător agricol, care se termină și el din pacate cu un fiasco după doi ani. Încurajat să scrie de către un secretar de la primăria din Berna, Pestalozzi se conformează și face asta timp de 18 ani.

În 1789 odată cu ocuparea cantoanelor elvețiene de către francezi, îi este încredințată educația copiilor orfani din Stans după care se dedică complet educației la Burgdorf unde începe să se facă cunoscut datorită succesului metodelor sale pedagogice.

Aici scrie și lucrarea sa fundamentală "Cum își învață Gertrude copiii", lucrare tradusă în limba româna mai întâi de Eniu Bălțeanu la 1887 și apoi de I.C.Petrescu, cunoscutul pedagog promotor al "Școlii active" în 1929 și publicata la Bucuresti, ediție reeditată în 1977 (fotografia atașată) de sora sa, Victoria Petrescu.

Faima sa devine deplină în timpul în care a lucrat cu și pentru copii la Yverdon (1804-1825) în apropiere de lacul Neuchatel.

Institutul de la Yverdon avea cam 165 de copii dintre care o treime neplătitori de taxe și proveniți din familii foarte sărace, 31 de învățători (neplatiți!) și 35 de "seminariști", tineri viitori învățători.

Elevii aveau cam 60 de ore pe săptămână, iar vârsta minimă de admitere era de 7 ani cea maximă fiind de 11. Educația se termină la 15 ani.

Materiile predate erau: Matematică (aritmetică și algebră), morfologie, artă, geografie, istorie, germană, franceză, educație religioasă, știință (chimie, fizică, zoologie, botanică), latină, gimnastică, muzică, contabilitate și scriere de scrisori.

Profesorii erau obligați să informeze părinții în mod regulat despre comportamentul și progresul copiilor lor. Metode standard, cum ar fi teste, note și rapoarte, prezente în majoritatea școlilor de atunci și de astăzi, nu existau la institutul Pestalozzi. Pestalozzi nu dorea ca elevii să fie comparați între ei și credea despre capacitatea unui copil că ar trebui măsurată numai prin propriile sale merite individuale.

Conform exegetului pedagogului elvetian, Prof. Dr. Gerhard Kuhlemann de la Universitatea din Stuttgart, "În opinia lui Pestalozzi, scopul principal al educației ar trebui să fie crearea „omului moral”. Individul moral este făcut de sine.

Pestalozzi știe că nu este ușor să trăiești ca persoană morală, din cauza tensiunii din natura umană. Pe de o parte instinctele și egoismul preiau controlul, deoarece „natura senzuală și animală” a unui om îl face să vrea să simtă plăcere și să evite orice nemulțumire. Pe de altă parte, oamenii au conștiință și sunt capabili să facă judecăți bine gândite. Conștiința și capacitatea unui om de a face judecăți bine gândite sunt expresii ale „naturii sale superioare, eterne, divine”. Acestea permit unui om să înțeleagă că, atunci când își lasă natura animală să domine, luptele, lipsa de dragoste, războiul și mizeria se dezvoltă și un om nu poate atinge adevărata împlinire.

Pestalozzi credea că cerințele de bază pentru un stil de viață moral pot fi găsite în natura umană. Fiecare copil se naște cu puteri și facultăți naturale - inițial într-o stare nedezvoltată. Acestea pot fi dezvoltate - conțin chiar un îndemn de dezvoltare și împingere pentru dezvoltare - pe baza unui instinct inerent. „Ochiul vrea să vadă, urechea vrea să audă, piciorul vrea să meargă și mâna vrea să prindă. În același mod inima vrea să creadă și să iubească, mintea vrea să gândească. În fiecare facultate a naturii umane există dorința de a se ridica din starea sa de lipsă de viață și stângăcie către puterea dezvoltată care, deși încă nedezvoltată, este în noi doar ca sămânță a puterii și nu ca putere în sine ”scrie Pestalozzi în „Swansong/Cântecul lebedei”, continuând: “Desigur, este important pentru dezvoltarea copilului ca aceste puteri și facultăți naturale să poată fi utilizate în mod egoist sau să fie direcționate către o conduită morală.

Natura a dat fiecărui copil puteri și facultăți naturale deosebite care îl ajută să-l conducă spre o conduită morală. Îl fac să tindă să-și depășească egoismul și să se întoarcă spre semenii săi. Pestalozzi numește acest instinct social natural „bunăvoință”. Din aceasta se vor dezvolta treptat - dacă educația formativă este bună - emoțiile morale de bază ale iubirii, încrederii și recunoștinței, pe care se bazează toate puterile moral-religioase ulterioare. Pe lângă aceste „puteri ale inimii”, trebuie dezvoltate și abilități intelectuale și manuale. Cu toate acestea, inima, capul și mâna trebuie să se dezvolte fiecare în conformitate cu propriile legi naturale. Educatorul trebuie să cunoască aceste legi și să educe conform lor.”

„Conformitatea cu natura” ea fost dorinta supremă a lui Pestalozzi cu privire la educație. Numai educația care respectă legile naturii poate fi numită cu adevărat „educație”. Orice influență asupra unui om care nu este în conformitate cu natura nu este potrivită pentru a fi numită educație.”

.....
Fotografiile atasate sunt din Zurich (in apropiere de gara centrală si muzeu) si Birr, langa Neuhof unde i s-a ridicat un mini-mausoleu. În inscripția de pe fațada se spune:

„ Heinrich Pestalozzi:

născut la Zurich, 12 ianuarie 1746

a murit la Brugg la 17 februarie 1827

Mântuitorul săracilor de pe Neuhof.

Predicator al oamenilor din Leonard și Gertrude

În Stans, Tatăl orfanului,

În Burgdorf și Münchenbuchsee,

Fondator al noului învățământ primar.

În Yverdon, educatorul umanității.

A fost o persoana, un creștin și un cetățean.

A făcut totul pentru alții, nimic pentru el!
Binecuvântat fie-i numele!”

HENRICH HEINE

REN.

1884

DER DANKGEBENDE VORWORT